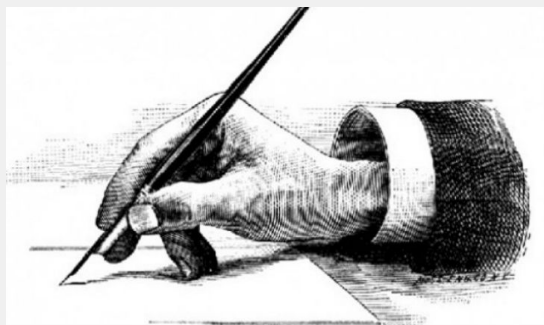

Ας τα πάρουμε ένα ένα.

Ξεκινάμε από το “σήμερα”

Σήμερα (τρόπος του λέγειν) έτυχε να είναι κυβέρνηση η ΝΔ και ο Μητσοτάκης. *“Τι να κάνω” σου λέει. “Οι φωτιές είναι τεραστίων διαστάσεων, έχει καύσωνα και δυτικούς ανέμους”*. Σα να λέμε, τον πιάνει και ένα παράπονο. *“Εγώ τώρα έτυχε να είμαι κυβέρνηση και κινδυνεύει η πολιτική μου καριέρα, από ένα πρόβλημα που με υπερβαίνει”*.

Κάπως έτσι, σε μια άλλη εκδοχή του *“σήμερα”* είχε πιάσει το παράπονο και το ΣΥΡΙΖΑ και τον Τσίπρα για το Μάτι και τη Μάνδρα.

Μέσα στην ανοησία αυτών των δηλώσεων, υπάρχει ένα *“δίκιο”*: *“περαστικοί είμαστε!”*. Πάνω σε μια κρατική μηχανή και ένα συγκεκριμένο υπόδειγμα οικονομικής οργάνωσης που συνεχίζεται υπέρ - ιστορικά και αδιατάρακτα.

Τότε, αλήθεια, γιατί, όταν δε φυσάει, δε βρέχει, δε χιονίζει, δεν έχει καύσωνα, δεν έχει πλημμύρα, δεν έχει ξηρασία, ούτε κορωνοϊό, παριστάνετε τους μεγάλους σωτήρες και ισχυρίζεστε πως όταν δε χάνονται ζωές, σπίτια, υποδομές, δάση και ρεματιές, αυτό οφείλεται στην ολόσωστη πολιτική σας;

Πάμε στο “χθες”

Για το χθες δεν ξέρουν τίποτα ο νυν και ο πρώην πρωθυπουργός μας, που άλλωστε είναι νέοι άνθρωποι.

Σε αυτό το όχι και τόσο μακρινό *“χθες”* η περιβόητη αδιάλειπτη συνέχεια του αστικού μας κράτους, στο όνομα της επίτευξης *“οικονομιών κλίμακας”*, που είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να δουλέψει το *“αόρατο χέρι της αγοράς”*, η μισή Ελλάδα βρέθηκε στην Αθήνα και η άλλη μισή μοιράστηκε μέσω σχεδίων Καποδίστρια και Καλλικράτη σε καμιά 100αριά ακόμη μικρομέγαλες Αθήνες. Τα χωριά και τα χωράφια ερήμωσαν. Στοιχειώδη απλούστατα μέτρα προφύλαξης για φυσικά φαινόμενα δεν παίρνονταν. Τα δασαρχεία διαλύθηκαν. Νέοι άνθρωποι στα χωριά για την *“κακή στιγμή”* δεν υπάρχουν. Λογικό βέβαια αφού σε κάθε ερημοχώρι υπάρχουν 100 εκκλησίες, αλλά σπάνια ένα σχολείο ανοιχτό. Η μικρή αγροτική παραγωγή ξεκληρίστηκε. Συχνά μάλιστα το ξεκλήρισμα επιδοτήθηκε, επιχορηγώντας την κοντόθωρη σκέψη που έκρυβε το εγκληματικό αποτέλεσμα των κυβερνήσεων και της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής της ΕΕ.

Μέσα σε όλες τις ανοησίες τους, έχουν πράγματι ένα *“δίκιο”* όλοι οι μεγαλόσχημοι υπουργοί, περιφερειάρχες και δήμαρχοι: *“τι να προλάβει πια να κάνει η πυροσβεστική στην κάθε Άνω Κωλοπετεινίτσα;”*

Ας ρωτήσουμε όμως και εμείς: Έχουν να δώσουν κανένα απολογισμό για αυτό το μακρύ *“χθες”* που μας έφερε ως εδώ; Ο Θεός και η κακή μοίρα δημιούργησε αυτή την κατάσταση ή μία συγκεκριμένη λογική κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης που πριμοδότησε την εμπορευματική λειτουργία χώρων και

πόλεων, αντί της κοινωνικής ζωής, της οικολογικής ισορροπίας και της δημοκρατικής αποκεντρωμένης αυτοδιοίκησης;

Ας δούμε και το “Παρά - προχθές”

Αυτό και αν θεωρούν ότι είναι η μπουζουριέρα που τους σώζει:

“Τι να κάνουμε εμείς ρε παιδιά; Δεν έχετε ακούσει πως υπάρχει ένα παγκόσμιο φαινόμενο που λέγεται κλιματική αλλαγή;”

Πράγματι, έχουν ένα “δίκιο”. Υπάρχει ένα γενικότερο πρόβλημα οικολογικής ανισορροπίας και διαταραχής. Η θερμοκρασία ανεβαίνει, Παγετώνες λιώνουν, η στάθμη των νερών ανεβαίνει, εντείνεται η ερημοποίηση, ενώ τοπικά φαινόμενα πλημμυρών, καυσώνων κλπ πολλαπλασιάζονται. Η Ελλάδα αποκτά σταδιακά κλίμα βόρειας Αφρικής.

Αλήθεια όμως, αυτή την κλιματική αλλαγή, οι Αρειανοί την προκαλούν; Την αποψίλωση του Αμαζονίου και των άλλων δασικών πνευμόνων ποιος την αποφασίζει; Το χορό των εξορύξεων πετρελαίου και φυσικού αερίου και γενικά της ανάπηρης ανάπτυξης και οικονομίας του άνθρακα, ποιος τον σέρνει; (και αλήθεια, υπάρχουν ακόμη δυνάμεις της αριστεράς που ορκίζονται στο σοσιαλισμό των υδρογονανθράκων των ΑΟΖ;)

Ξανά λοιπόν στο σήμερα

Αν θέλουμε λοιπόν να λογαριαστούμε στα σοβαρά στο σήμερα με τον κάθε Μητσοτάκη και την κάθε κυβέρνηση που επικαλείται πως δεν ξέρει τίποτα για το χθες και το παρά - προχθές, οφείλουμε να αποδώσουμε τα του Καίσαρος τω Καίσαρι.

Όποιος λέει τα μισά, όποιος λέει τις αλήθειες σε δόσεις, υπηρετεί ένα μεγάλο ψέμα.